

Arrest

nr. 78 969 van 11 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 30 januari 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 november 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekster ter kennis gebracht op 3 januari 2012.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster is van Turkse nationaliteit.

Op 17 november 2008 diende verzoekster een asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische autoriteiten.

Op 25 februari 2009 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 23 november 2009 trok het Commissariaat-generaal voor de

Vluchtelingen de Staatlozen zijn beslissing in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelde vast dat het beroep zonder voorwerp was geworden en verwierp het beroep van verzoekster bij arrest nr. 34810 van 25 november 2009.

Op 8 oktober 2009 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 2 juli 2010 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een nieuwe beslissing houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 2 maart 2011 werd verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf van 8 oktober 2009 onontvankelijk verklaard.

Op 8 april 2011 werd ten aanzien van verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten-asielzoeker genomen.

Op 13 mei 2011 diende verzoekster een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 12 september 2011 diende verzoekster tevens een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in.

De aanvraag om machtiging tot verblijf van 12 september 2011 werd op 16 november 2011 onontvankelijk verklaard. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Uit artikel 9ter, § 1, 4^e lid en artikel 9ter, § 3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder de vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 09.03.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van de ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter, § 1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het EVRM en van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Betreffende de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM, benadrukt verzoekster dat het ontbreken van medische voorziening en opvang in het land van herkomst van een zieke vreemdeling een schending van artikel 3 van het EVRM kan opleveren. Zij verwijst naar rechtspraak van het EHRM in die zin. Verzoekster stelt vervolgens dat zij reeds geruime tijd ernstig ziek is, hetgeen blijkt uit het medisch attest dat zij heeft neergelegd. Zij stipt aan dat er geen discussie over bestaat dat haar aandoeningen zeer ernstig zijn. Tevens vermeldt verzoekster dat zij zich regelmatig moet laten opvolgen en dat de duur van haar behandeling nog onbekend is. Verzoekster laat uitschijnen dat uit het neergelegde medische attest duidelijk blijkt dat haar medische situatie ernstig is. Voorts stipt verzoekster aan dat ze geen familie meer heeft in Turkije die voor haar kan zorgen en dat ze financieel in zeer zwakke positie zit, alsook dat ze gelet op haar medische toestand zeer moeilijk zal kunnen werken om geld te verdienen. Zij vult aan dat de medische kosten zonder tussenkomst van een verzekering of sociaal zekerheidssysteem niet te betalen zijn. Ze meent dan ook dat zij in het geval van een terugkeer zal onderworpen worden aan een onmenselijke behandeling.

Tot slot stipt verzoekster aan dat de verwerende partij haar een bevel heeft gegeven om het grondgebied te verlaten en dat een dergelijke beslissing kennelijk onredelijk en onevenredig is gelet op het nadeel dat dit voor haar teweeg brengt, met name de onmogelijke toegang tot medische behandeling. Verzoekster benadrukt dat de verwijdering tot gevolg heeft dat zij in de onmogelijkheid gesteld zal zijn om naar België terug te keren, alwaar zij ondertussen verzorgd wordt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat het enig middel gericht is tegen de verwijderingsmaatregel, zijnde het bevel om het grondgebied te verlaten-asielzoeker (bijlage 13^{quinqüies}) van 8 april 2011 (aan verzoekster ter kennis gebracht op 16 april 2011) en niet tegen de bestreden beslissing, zijnde de beslissing waarbij haar aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Het bevel om het grondgebied te verlaten maakt geenszins het voorwerp uit van onderhavig beroep. Het verzoekschrift bevat geen enkel middel dat gericht is tegen de bestreden beslissing. Derhalve stelt de Raad vast dat verzoeksters betoog dat geheel gericht is tegen een andere beslissing niet kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Bij gebrek aan middelen gericht tegen de bestreden beslissing is het beroep onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend en twaalf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU